

ใบงานเรื่อง รสในวรรณคดีไทย

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำตอบใส่ลงในช่องว่างให้ถูกต้องสัมพันธ์กับข้อความที่ให้มา

เสาวรจนี	นารีปราโมทย์	พิโรธวาทัง	สัลดาบังคพิสัย
.....๑.	มันร่ำรวยด้วยภานีจากพี่น้อง ขอสาปแช่งประณามหนามแผ่นดิน	ความจนของชาติไทยจึง ไม่สิ้น สัตว์รื้อยล้นประเภทนี้อัปรีชโย	
.....๒.	นิ้วเรียวยาวขาวนวลชวนจุมพิต แลกริกพลิกเพลินเชยงงวย	มิเพี้ยนผัดเนียนขี้ผึ้งกลึงกลมสวย เจียนใจป่วยไหวหวามตามตามกัน	
.....๓.	อยากลบรอยเท้าเปื้อนพื้นเรือนหอ ยิ่งอยากลบยิ่งกระจำจไม่ร้างรา	ลบภาพคู่เกลี้ยคลอกันต่อหน้า เห็นคำดาตาดึงจำไว้คำใจ	
.....๔.	“รูปทรงสงศรีไม่มีเมี้ยน ผมสลายสวยขำคำเงา	อรชรอ่อนแอ้นประหนึ่งเหลา ให้ชื่อเจ้าว่าพินพิลาไลย”	
.....๕.	จะเจ็บจำไปถึงปรโลก จะเกิดก็ฟ้ามาตรมตาย	ถูรอยโสกรูปร่างจางหาย อย่าหมายว่าจะให้หัวใจ	
.....๖.	เมื่อนั้น จึงเปลื้องพวงนาคพดที่ผูกมา แล้วพลอบเปลื้องมะกล่ำกำไล ขอไปชมพลาตต่างโฉมตรู	ชมพลาเห็นสมปรารถนา ให้กัลยาสวมไว้ได้กันงู ที่นางสวมใส่ข้อมืออยู่ คิดถึงเจ้าจะได้ชื่นชมเชย	
.....๗.	ดวงสาวท อาจโผนจิตชายชาตรี เมื่อนมาดพลาตมือไม่เหมือนหมาย นี่แลน้ำจิตที่พินิยม	งามสิริวิลาสเลลิสมศรี ให้สิ้นรักชีวีเพราะหวังชม ควรวางวายคิดว่าอยู่คลาดคู่สม เกลียวกลมกอดประทับหลับไปเอย	
.....๘.	ลูกก็แลดูแม่แม่ดูลูก สะอื้นร่ำอาลาด้วยอาลัย	ต่างพันผูกเพียงว่าเลือดตาไหล แล้วแจ้งใจจากนางตามทางมา	
.....๙.	พงศกษัตริย์ที่ศานนางเจือกน้อย ประไพพัศตร์ลักษณ์ล้ำล้วนขำคม	ดูแซมซ้อยโฉมเลลาทั้งเผ้าผม ทั้งเนื่อนมนวลเปล่งออกแต่งทรง	
.....๑๐.	เหลือบเห็นกวางขำคำขลับ งามเขาเป็นกิ่งกาณูจนา คอก่งเป็นนงรวาวาด เหลือขว่น้ำมาดูภูมิ ยามวิ่งลั่วล้าดังลมส่ง	งามสรรพสะพรั่งดังเลขา งามตานิลรัตน์รูจี รูปสะอาดรวานางสำอางศรี งามดั่งนารีฯ เลืองอาย ตัดตรงพุ่มพลันผันผาย	